

urigtigt. Imidlertid det ærede Medlem gik ikke videre end til at henstille til Udvalget at tage denne Sag op til nøjere Overvejelse inden 3die Behandling, og i den Retning tør jeg love det ærede Medlem, at der skal blive gjort alt, hvad han ønsker.

Finansministeren (C. Hage): Ligesom Tilfældet var med de Ændringsforslag, der vare stillede til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat, saaledes kan jeg ogsaa for det her foreliggende Forslags Vedkommende i alt væsentligt tiltræde de Ændringer, der ere foreslaaede af Udvalget eller af Udvalgets Flertal. Der er dog nogle Punkter, med Hensyn til hvilke dette ikke er Tilfældet; jeg skal i det følgende omtale dem. Jeg gentager for dette Lovforslags Vedkommende det samme, som jeg udtalte i Anledning af Ændringsforslagene stillede til det andet, at jeg forbeholder mig at lade saavel de ved Afstemningen her i Tinget vedtagne Ændringer som overhovedet Lovteksten som Helhed underkaste en almindelig Revision inden 3die Behandling for at forebygge, saa vidt det er muligt, at der indløber Fejl og Unøjagtigheder, paa hvilke man ikke har været opmærksom.

Ændringsforslag Nr. 1, som er stillet af hele Udvalget, gaar ud paa, at for saa vidt der i enkelte Egne af Landet — og særlig nævnes Bornholm — maatte være særlige Faste-Ejendoms-Afgifter, der have Karakter af Statsskatter, skulle disse bortfalde fra 1. Juli 1904, ligesom Tilfældet er med de almindelige Skatter paa fast Ejendom. „Efter nærmere Undersøgelse træffes Afgørelsen heraf ved særlig Lov. Forslag hertil bliver at fremsætte for næste ordinære Rigsdagssamling“. Jeg opfatter denne ny Bestemmelse saaledes, at der derved gives Finansministeren et Paalæg om, at han skal lade undersøge, hvor vidt der i visse Egne af Landet maatte findes Afgifter af den Art, som Forslaget omtaler. Jeg tør vel imidlertid gaa ud fra, at det ikke er Meningen, at Finansministeren skal støve hele Landet rundt for at lede efter den Slags Afgifter. Tanken maa vel være, at hvis nogen mener at være velsignedt med en saadan Afgift, maa han melde sig og bede om at blive fri for den. Bornholm har allerede meldt sig, men det er muligt, at der ogsaa andetsteds kan være dem, som mene, at ogsaa de betale Afgifter, som de bør slippe for. Selvfølgelig skal jeg holde mig et saadant Paalæg efterrettelig, men jeg vil dog paa Forhaand bemærke dette, at den Opgave,

som herved paalægges Finansministeren, ikke hører til de lette. Hvad specielt Bornholm angaar, have Skatteforholdene der været Genstand for en Række Undersøgelser i Finansministeriet, og man har, saa vidt det har været muligt, søgt at opspore Oprindelsen til hele den lange Række af forskellige Afgifter, som i sin Tid have været at finde paa Bornholm, og som mere eller mindre ere gaaede ind under Fællesbetegnelsen „Jordebogsafgifter“. Men det siger sig selv, at en Undersøgelse om Afgifter, som i deres Oprindelse gaa tilbage til den graa Middelalder, for ikke at sige til Oldtiden, umulig kan bringe andet end i høj Grad usikre Resultater. For en stor Del vil det derfor utvivlsomt komme til at bero paa et rent Skøn, hvorvidt man vil mene, at en Afgift oprindeligt nærmest har haft Karakteren af Statsskat eller af Tiende, eller om den har en mere privatretlig Oprindelse. Paa Forhaand skulde jeg være tilbøjelig til at mene, at for saa vidt der i de bornholmske Jordebogsafgifter findes Elementer, der ikke ere at betragte som værende af domæniel Oprindelse, ville de snarere være at klassificere med Tiendebyrder end med egentlige Statsskatter. Men noget nærmere herom er der ingen Anledning til at udtale her. Jeg har kun paa Forhaand villet gøre opmærksom paa, at Opgaven er vanskelig, og at det i Virkeligheden for en væsentlig Del vil komme til at bero paa et Skøn, hvorledes man til sidst vil træffe Afgørelsen. — I Forbindelse med Nr. 1 staar Ændringsforslag Nr. 10, som gaar ud paa, at den Bestemmelse, som findes i Lovforslaget om, at Ejendomsskylden for Bornholms Vedkommende kun skal være $\frac{2}{3}$ af Ejendomsskylden i den øvrige Del af Landet, skal udgaa. Jeg betragter dette Ændringsforslags Hensigt som værende den, at hele Spørgsmaalet vedrørende Bornholm foreløbig skal staa hen; thi jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er den Forskel mellem den Lettelse, som tilsigtes ved Ændringsforslag Nr. 1, og den, som Regeringen har foreslaaet, at Nedsættelsen af Jordebogsafgifterne ikke vil komme de bornholmske Købstæder til gode. Altsaa hvis Resultatet bliver det, at man i Købstæderne kommer til at betale fuld Ejendomsskyld, medens Nedsættelsen af de andre Afgifter kun kommer Landdistrikterne til gode, tror jeg egentlig ikke, at Byerne paa Bornholm vilde finde, at dette er i særlig Grad tilfredsstillende.

Jeg gaar saa over til Ændringsforslag